

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivec dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrožini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Iz dežele.

(Po resnični dogodbi)

Kakor povsodi, se nesreče dogodijo deloma po nemarnosti in neumnosti, tako se je tudi prigodila sledeča nesreča, nekje blizu Divače.

Nij prav dolgo tega kar je nek mesar po imenu Janez, po domače pri Brusu, šel kupovat po vaseh živino za mesnico. Kakor po navadi nasrkal se je tudi danes njemu tako priljubljenega žganja. V neki majhni vasi pogodil se je za eno oveo in plačal prav pošteno celih 5 goldinarjev. Naš Janez poln veselja, da je tako dobro kupčijo napravil, pokliče še en poln frakelček, naglo ga je spil in hajd s kupljeno oveo za seboj počasi proti domu. Tako dobro natrkan in truden pride do neke železniške zagraje ali rampe, priveže vbogo oveo ob zagrajo, se vleže v travo in prav trdno zaspi. (Blagor tebi Janezek, ker imaš prav lahko vest.) — Opomniti moram da od čuvaja železnice do zagraje ni se videlo ker je bil ovinek.

Ker je ravno vlak odšel je čuvaj zagrajo, katera je bila zaprta zopet odprl in pri tej priči privezано žival kviško vzdignil, kjer je uboga žival prhala in se davila, a naš od žganja izdelan Janezek je trdno spal kakor mrtev in se ne zbudil. Bilo je v mraku, čuvaj je ravno hotel nesti tablico izmenjat, kar zapazi da nekaj ob zagraji visi in tudi jako smrči. Hitro se obrne in teče še po dva moža. V strahu pomenkujejo se sedaj ti trije, kam ga bodo zakopali in v katero vas bi ga nesli. Počasoma pridejo do kraja nesreče, prvi tre-

notek so mislili pobegniti ker mislili so da, se je človek obesil in potem tako v žival spremenil. Gredo bližje in najdejo še pijanega Brusa spijočega, ga zbude in pokažejo nesrečo. Nij mu šlo precej v meglene možgane, kako je to mogoče, da se je mogla ta neumna žival sama obesiti in mislil si je, da so mu sami peklenščaki to napravili. Mož se je dal pregovoriti, zmenijo se Brus in oni trije, stvar zamolčati. Oveo so si razdelili in Janez dobil je še kožo. (Kožo za 5 gold.)

A motili so se, ta stvar se je hitro zvedela, in tudi Brivec jo je slišal, zato pa še on drugim ljudem v zabavo pove, kako je Janez kupljeno oveo v pijanosti ob železniško zagrajo sam obesil.

Pepl iz Izole.

Kako je nastal upor v Mandžuriji?

Pred časom gradilo je 20.000 Kitajcev rusko železnico istotam. Kar se razširi vest, da Rusi v bolnišnici v mestu Karlinu žive kinezarje kuhajo in iz nabrane masti — mažejo železniške osi; zato da so tako močne. —

To vest sta pa razširila dva cunjarja, ki sta bila v smetišču našla medvedovo nogo. Mislé da je človeška roka, so jo obesili na drevo in razširili vest med delavce. Res je imel tamošnji zdravnik dva medveda, enega je bil ubil. Da dokaže zmoto je moral še drugega ubiti, a le malo je pomagalo. Delavci so se združili z bokserji in pričeli punt. —

Jezična Polonca

XV.

Zjokala sem se že od zadnjič.

Per tisteh zakonskeh, k' sem zadnjič pravla, ni blo nič več za obstat; zato sem premenila dinst in zdej sem per eneh postarnah zakonskeh, k' pa že otrok nimata več doma. Per takeh je belj fletno, zato k' enemu ne letajo zmiraž mejhni froci med noge in v kuhinji ni treba zmiraž merkat, da b' se kter ne opekel al ne polil. K sem peršla, so me frava prov franjdleh sprejel in rekli, de se bova že dober zastopile, k' so gospod zmiraž njih malenge in imajo zunaj opravn. Jest sem bla prov efridna, de sem peršla v eno tako voreng hišo, k' imam belj rada mir.

Zdej pa, kaj se je un dan zgodlo v Iblan!

Študentje imajo zdej že ukance. Kter' so dober zdelal, so bli prov vesel, kter' pa niso, so se pa kisel držal. Tist, k' so dober zdelal, so celo noč bunkal' po mest in pil', drug' dan so pa komaj gledal od same pijače. Ta neumen svet!

B'lo je tist' drug' dan k' sem šla glih na plac. Tam, k' tista stara Meta piskre in skleda prodaja, je stal majhen voz, v kterga je bil vprežen osel. Dva študenta prideta mimo. »Mati«, pravi eden kmetici, ki je stala pri oslu, »ali smem vašemu oslu nekaj na uho povedati?« »O le povejte« pravi kmetica, študent pa stopi k oslu in mu skrivaj nasuje soli v uho. »Kaj ste mu pa povedali?« vpraša kmetica tistega študenta. »E, nič hudega, pravi študent in se smeje, zraven pa tud ta drug ki je špegle nosil, pa mende le zavolj lepšga.

Med tem se je začela oslu sol topiti v ušesu in začelo ga je šeegetati. Privzdigoval je noge, skakal zdaj sem zdaj tja in se zaletel naposled med Metine črepinje. Kako je reva vpila, k' ji je osel vse pomandral in bi bil nazadnje še njo pohodil, k' ga je sol v ušes' šeegetala. »I kaj ste mu pa povedali na uho?« vprašala je kmetica še enkrat študenta, k' se je smejal, da je kar skakal. »Dejal sem mu«, laže se ta, »da se je njegov brat doma oženil in da ima ravno danes očet. Zato je pa tako vesel in je samega veselja začel tukaj plesati.«

Študenta sta jo na to vfliknila hiter stran, k sta se bala za svojo kožo, jest pa

stopim h kmetie in ji povem, kakšni lumpje so študentje in kaj sta ta dva naredila. Meta je pa jokala in Boga in svetnike na pomoč klicala in osla bila po hrbtu, k' ji je vse črepinje potrl. K' je pa pršel policaj s kifelcem zraven, sem pa jest kar odšla, k' vem, de človeka per tak' stvar, precej zapiše, če je le zraven, potem pa človek res nima družga koker situost' in pota, nazaduje je pa vse skeep ena figa.

Pa ti študentje, so pa res poredni in favlast'! Sevede, človek od dolzga časa ne ve, kaj bi počel, mu pa takele neumnost' v glavo pridejo. Pa tud' po šolah se take reči uče, zato pa ni čuden, če so tko prefrigan, de sa samga vruga ne boje; sej se še coprat uče po šolah. K nam, k' sem jest za kuhareo, tud en študent hod na kosil, pa mu vse zastonj dajo, k' je revež. Pa tko rad z menoj plavša, pa še mal mi ponagaja, k' v kuhnji jè. Če le more, mi odveže bertah od zadaj, ali pa me pocuka za kijkljo. Oh, pa je res ves favlast in zleht. Un dan je pa djal, da ima mene toko rad, ker sem tko luštna, kadar bo osmo šolo zdelal, bo kar mene za ženo vzel. »Prismoda«, sem dejala kar naravnost, »al' so te starši zato v šolo dal, de se boš z menoj šockal?« Je šel, pa me je za roko k' se' potegnul, de sem mu na naročji sedela, pa se je ta neumnost, k' je bil enkret sit, z menoj igral in me guncal na kolenih. K' sem mu pa rekla, de bom fravi vse povedala, je pa djal, da me nalašè ne izpusti in res me je tako k sebi stisnil, de m' je

kar slab botelo priti. K' so pa frava vrata odprli tam v cimru, me je pa tako hiter spustil in prosil, naj ne povem neč. Sevede nisem neč povedala, ker je revež in bi potem neč več jest ne dobil, pa djala sem mu, nej bo pameten, de nej kterkrat frava vkop ne dobojo, de ne spode mene in njega.

Pa so res prav' študentje! Seveda, prepovedan sad diši, zato so pa tak', če jim belj prepovedujejo po šolah, tolk zlehtnejši so. Zato je pa tko mal duhovnov potem, k' vsak le na tist' misli, kako se bo enkrat oženil. Seveda iz taceh, koker sme me, kuharee ali kelnarce, se le norca delajo. Mar so jim potem take, k' bojo velik' gospodje, še pogledal' nas ne bojo. Sej moški so tko vsi glih; kar dones obljub, jutri pa pozabi, potem pa fige kaže. O, jest že vem, koko je z mojim Francejnom! Dokler se je pri meni najedel, me je toko rad imel, zdej se pa še ne zmen' za mene; si misli: baba, piši me v uho, jaz imam pa drugo! To je slab' na svet, k' nas je pune velik' več koker pa moških; potem pa lohko izbira vsak, koker hoče in kjer hoče, k' nas je povsod preveč.

Pa naj bo dost tega tarnanja. Jest sem včasih tko sita tega življenja de b' najraj umrla, k' tko ni neč prida na svet. Človek se meče sem in tja, na, na stare leta bo pa še treba fehtat, če se kam na boljš' ne obrne.

Še nekej, potem pa amen za danes. Tist Pavliha, sej ga vsi poznate, tud tako frajndleh z menoj govori. Seer je fest člo-

PODLISTEK.

Pomenki za ognjiščem.

(V štajerskem narečju.)

Kūharea: Drogi Brivče, jos sem tū z mojem pogovorom, gotovo Te bode veselilo, da sem Ti pri besedi ostola, kakor sem Ti p'sola, da prostor pūstiš noj z Jonezom.

* * *

Kūharea: Oh drogi Jones, kaj misliš kdo naj je čuja zodnjič, ko svo se tok imenitno pogovarjala, se sva ja bilo čisto samó.

Janes: Jas nevem kdo, ali si Ti Neža tolko pametna, da bi Ti na ktereга vedla sumičiti?

Kūharea: Oh drogi moj Jones, jas že znon kter je bil, da je noj slišal, to je bil nojni zvesti pesek Fidl, on je v celem pogovoru le vedno na noj pazil in poslušal, in večkrat sem že slišala kako se te sorte psički z imenom ratleri dobro govoriti naučijo in celo to je znano meni, kako je enkrat en pesek

svojega gospoda vun ovadil, in gospod se je razsrdil nad svojim psom in ga je najnok ubil.

Janes: Če je temu res tako, draga moja Neža, kakor sedaj Ti pripoveduješ, potem pa ga takoj zadrgnem brez pardona.

Kūharea: Le drogi Jones to napravi, sreča bode za noj mila; ko bi se Ti vedno po mojih nasvetih ravnal, nebi se nama potreba bilo očitno briti, če sva ravno že zlo kosmota.

Janes: Neža, prosim govori Ti naprej, jas bi Te le vedno poslušal, in svetuj mi še o večih rečeh.

Kūharea: Poslušaj me drogi Jones, kolkokrat sen Ti provila. Ti nesmeš cehmeštri samo po stamperlih žganice dovat, če hočeš kaj izpeljati, Ti mu moraš najmanje tri slatiuske glaže polne žganice na enkrat dati, in potem bo on vse vun nareda, ter naj zagovarja. Vidiš zdaj si Ti to naprava, in kako je pomagalo; drugekrati si ga samo

eno uro tū meja, pa je ne zdalo nič, zdaj pa ko si ga eno tri dni tū napoja, zdaj po vse, vse naprovi. Vidiš kako se mantro po vasnicah, ker okoli Tvoj protokol nosi, da se formani podpisujejo, da bova leži totega vrago orglorja proč spravila. Celi den se mantro z shodom in ožulnimi nogami pa le gre. Glej samo to je pijača pomogala, ali ne veš pregovora, če bole se može, rajši gre — ravno tolko moreš tūdi vsokemi formani piti dati, ker bode na nojni stroni in potem de vsoki rad noj zagovarja. Posebno pa moreš tū enim štirim gospodom, — se veš ktere mislim, dobro vseli postreči ker toti pridejo v dotiko mnogih ljudi, in toti možje te najleži zagovarjajo tako, da sploh včista nič nebo nikdo tega pravega zvedel.

Janes: Kako je to?

Kūharea: Ali ne veš drogi Jones, da ti možje so toke zmožnosti in v veljavi, da kaj oni poterdijo, to velja za celo

vek, če prav belj kmet, sam zmiraj okrog leta nikol ni doma. No, med sabo nimava nič posebnega, če pa do česa pride, pa jest glih nimam neč zoper to. Seer pa, o tem ni treba nikjer previt', de se ne zve, de me ne bojo ldje po zobeh nosili.

Zdej pa adijo, drugbart pa še kej.

Polonea.

kuharea v Iblan,
per eneh stareh ldeh.

Pogovor

(v istrskem miš-maš narečju.)

Boter Nane: Čujte! kaj vam par, de je prau de naš gospud ne uči nauko ob nedeljah popedan kuker je navada povsod?

Boter Tonin: Ka čete, saj tud v šuli ne uči kuker so učili drugi gospudi.

N: Imate prov — so mi povelji moji otroci, de skuro no leto, ke ne hodi v šulo.

T: Saj anke moji so mi taku pravli.

N: Pa koku more tu ratat?

T: Fulk pravi da je jezen na šularja.

N: Kaj mu je storu?

T: Jez ne znam — buh zna.

N: Ma ta naš gospud je preveč svojeglaven:

T: Kaj niste znau? Al ste zabu koku je naredil z orgli? Saj jih je sam ukazu in sam plaču s crkvenim dnarom.

N: Oblast od gospuda; dunka naši moži in starešine so zanj peto kulo?

T: Sen ču de je takú.

N: Starašina Čerman se je dosti prezednu,

faro, in kaj ti možje podpišejo, to morajo formoni izpeljati, in če rovno še tolko plačila se njim naloga, na posestvah, ali zavoljo šole, ali pa za povanje nove cerkve, pločati morajo, ker ti možje so zmogovolei za celo foro, ti možje samo povejo podpišite se, in se samo podpišejo vsi formoni, to zato, ker ne spoznajo, na kaj se podpišejo; zategavoljo sem že večkrat čüla, da bodo ti možje tako dolgo delali z formani, da bode nasledek tak, da pride potem židov, in bode celo foro doj kupa z cirkvo vred.

Janes: Ali misliš Neža, da bode tako daleč prišlo?

Kuharea: Vidiš ljubi Jones, že pred desetimi leti si Ti poveda, da je tota cerkev Jürjovška želorkinja, zdaj pa je že gvišno najemničarea, in čez par let nebo nič, rovno, ta: de se z formoni zgodilo, le počoke še malo cojta.

Jones: Oh Neža moja, res je že vse pri kunci.

za eerku pa gospud je naredil zmiram po sojem.

T: Za orgle mu je zmanku dnar, pa je prosil županijo pomoči.

N: Znam, znam, županija mu je odgovorila de kuker je pred on poznu komunske može, tku zdaj oni njega poznajo in je dobil figo pod nos.

T: Saj so stril pron.

N: Pej znaste vi kumpare, de je mislu gospud de bu spravu v przon konšeljirja Frčeta in Koterla.

T: Sen neki slišu, pa ne znan prov kaj so imeli.

N: Enbot je blo zavolj zgongjenja, enbot zavolj Potočanov, saj znaste de gospud drži z njimi, enbot pa zavolj ene pomote.

T: Kaj je virvu de sta una dva moža dva osla.

N: Ma anke gospud je čuden, — na mesto de be tolažu, še draže in kure ogenj.

T: Bog var če so vsi kraševci taki! Zlo boljše bi bilo, de be doma ostali in ne hodili med fulk mražet in tožet prežentante kuker je naredu naš.

N: Pred sen zabu vprašat, de zakaj je pestu Črmaal eerku saj je delu prav 20 let.

T: Zatu, ke ni menda komodalno gospudo, de starešina vse račune pregleduje in ke gospud je tea met zmiram režon.

N: Zdaj ima dva druga — zdaj bo kontent, ki eden govori malo, drugi nič.

T: Vi be reku de bo delu z njima kuker bo stalo njemu prau.

N: Treba de grem — moram gnat krave past. —

Kuharea: Je, je zato pa si dobro to naprava drog Jones, da še si zdaj predstojnike v kúp k konferenci poklicia, in da si nje na svojo strou doba; se sem Ti to največ jas pomagala, ker sem se pred njimi zlo jokala, in to vem, da če ti možje skojze vidijo, da potli naprovijo kak midva čeva, potli pa se tak znovi lahko smejem, kda ovi ljudje od konference vün odidejo, ker toti dor jas mon, da se lahko smejem in jočem ob enem.

Janes: No Neža, zdaj sva že za vetrom, se smeš veseliti: ker imava njih že mnogo ljudi na najni strani prepričanje imam, zmaga bode najna, in uni najni sosed mora fort iti, namreč orglar, radi tega bodi draga moja Neža vesela in posnosna. Kdo nama kaj mora, če sva midva srečna v najnih pogovorih; akoravno naj brivec do krvavega brije, nič ne dene, se je to šaljivi list, in da bodeš lože trpela, napi se starega vina, najucigara iz tistega vel-

T: Kaj se ne ustavte nikjer?

N: Tu pr Frčetu ga spijem eno mižureto.

T: Jez pa pri Turku, ke me preme diškurt s komparetom Nanetom Bordonom.

N: Dunka — Z Bogom kumpare!

T: Z bugan z bugan!

Co-Cung-Tang

podkralj kitajske pokrajine se je nekega dne leta 1880. sprehajal z evropskim poslanceem na vrtu. V tem nese mož vodo mimo njih. — Kaj misliš kedo je ta? — Ta je vaš vodonošec. — Kitajec se debelo zasmije: To jo moj prvi general; pri vas ni te navada, pri nas pa morajo vsi oficirji v mirnem času opravljati vsakoršna domača dela. — Posnemanja vredna navada. — (stavec).

V krčmi.

Gost: Prosim prinesite kos ledu.

Krčmar: Mi je žal, a nimam frišnega, je od večeraj. —

Gost: Tedaj pa pustite. —

Kitajski čudež.

Kitajska vlada ima poseben »mitel« evropejce obuditi k življenju, ako so jih evropski časniki pobili in za mrtve proglasili. —

kega pičela (soda), in vidla bodeš, kako bodeš vse lahko trpela.

Kuharea: Mene to tok nič ne moutro, in meje ni toga srom, ker me je brivec obrija, zdaj sem za deset let mlojša, ker sem ne tok kozmota, če me še eno trikrat obrija; potli bom tak mloda, kak sem čüla, kajje na sveti negi takši mašin, kaj store babe notri devlejo, in mlade vün pride. No zdaj sva se drogi Jones same resnične reči pogovarjala, zdaj pa je že mrok, glede da bo skoro večerja fertig, se znoš ti Jones zdaj že zlo dobro kühati, jas pa grem Tvojo posteljo doj romat. Brivei pa to nemo gnes nič pisala, on že ve da nama nede guča zmanjkalo; in on tok ve, da se boya vsakih štirnajst dni brila, ako pa bo pred potreba, pa brivei večasi brzovaviva: seer za vüzen, ali veliko noč, bi potrebno bilo, da bi se vsi formani in formance brili.

Izak Prepričkovič.

Take so.

— Kristinea pojdi gremo v »žardin«, dobimo kakšnega frakarja, da nas popelje na pivo.

— Prav meniš Julika, saj me naši dobravski fantje tako več ne pogledajo, ker smo jim prefine. —

— Tudi naši rihenberčani me dražijo, da sem bila šla na patent, zato tudi nobenega več ne pogledam.

— Kaj baciliraš Kristina, pusti jih, kmetje niso več za nas — za take frajlce kakor sve medve je le še kakšen »frakar« ali pa kak laški bedak, ki nam plača sladoled ali želati, da bodeve bolj frišne. —

— Res, Trst je velika sreča za slovenske dekleta — tu postanemo frajlce, signorine, doma smo bile samo — deklne. Dva fanta gresta mimo: Še pride zima, še pride mráz, ko pojdejo naše frajlce kopat krompir na Kras in v Vipavo.

99 mirenskih šil na enega junaka.

Mirno pri Gorici je čevljarjev imenitna vas. Stara pripovedka pravi, da je treba 99 krojačev, da odvagajo enega kozla. O čevljarjih ni še nobene pravljice; ako je pa bilo res, da so vsi mirenski fantje šli na lov na dva biljenska vasovalca, in da še od teh, jim je eden ušel, potem bi res znala nastati smešnica: 99 mirenskih šil je hotelo nabosti dva biljenska fanta — pa so zadeli samo enega, v tem ko jih je drugi zunaj počakal.

Kaj poreko mirenska dekleta — ako jih bodo mirenska šila tako slabo varovala.

Prodana zastava.

Še eno vam povem, kar po Rojanu nek Jurij govori: da zastavo Cirila in Metoda pri sv. Jakobu bodo Vipavcem prodali, ker ne sme v Trstu med »laške farje«. Kazen Jurija je že zadela, ko je moral gledati na procesiji zastavo »Zarje«, ki je trobojna in ne samo bela. — Oj Jurij, Jurij kaj bi ti dal — ko bi ti kdo »Zarjo« zakopal.

Kitajske mesnice.

Kitajci jedó najraje pse in podgane. Zadnji čas so odprli nove mesnice na evropskih poslanstvih ter koljejo vse vprek: možke, ženske in otroke. Kitajec ne nese mesa domu, ampak ga kar v mesnici speče n poje. Dober tek. — Nemci jim gredo

najbolj v slast — Angleži so padli v ceni, ker so medli. —

Pavliha.

(Posebno pismo.)

Sicer sem se namenil, poročati »Brivecu« vsako drugo številko, danes so me pa nujni vzroki prisilili, nekoliko preje prijeti za pero.

Čudno mi je pri sreč, ne vem, ali bi se jezil ali se jokal. O »Slovenskem Narodu« bi rad eno znil.

Mar o njegovih zaslugah?

Dà, dasi je že sam brezštevilnokrat o njih govoril, najbolj pa zadnji dan lanskega leta. Govoriti hočem o njegovem spoštovanju do starih ljudi, do mož ki so si predobili za svoj slovenski narod posebni zaslug.

»Narod« z dne 18. julija piše prav z veseljem, kako je »Brencelj« padel vsled pobsnelega teleta, a se brez poškodbe naglo pobral ter odšel nato nemudoma zalit ta najnovejši »čudež« k »belemu volku«.

Kdo je »Brencelj«?

Iz tega, kar »Narod« pove, bi človek sklepal, da je velik pijanec, ničvreden človek, ki na cesti stoji, da se pobsnela teleta vanj zaletavajo.

Istina pa je g. Jakob Alešovec, nekdanji urednik humorističnega lista »Brencelj« — od tod njegovo ime — človek, ki se je s svojim pisateljevanjem pridobil lepih zaslug za narod, mož, ki je že star okrog šestdeset let, ki se mora preživiti od dobrih rok in ki je že skoraj popolnoma ob vid.

In »Narod«, okrog katerega se zbira svet slovenske inteligence*, na

Ne manjka dosti, da bi izpeljeval besedo »inteligence« od »tele.« (Pavliha.)

Trozveznik: Čuješ Mihl, tebi se tako čudno zdi, da nimajo Slovani nobene vere v moč trozveze. Ali to ni čudno ako nas vidijo — na tako krepkih — nogah.

kojega ramenih sloni ves slovenski narod, z nekim samo njemu prorojenim veseljem pripoveduje v ubogem starčeku reči katere si pripovedujejo otroci med seboj!

Lepo res!

Gospódo pri »Slovenskem Narodu« je gotovo to navdušilo zoper revnega in onemoglega »Brencelja«, Ker je g. Jakob Alešovec pri vsem svojem humorju pri veri ostal zato se je pa »Narodu« vredno zdelo, požgačkati nekoliko po njem, da bodo vsi klerikalei — a Brencelj« ni klerikalec, kakor si se ljudi »Narod« misli — deležni njegovega blagoslovnega delovanja.

A kaj bi rabil toliko besedij!

Drugokrat, slavna gospóda, kaj ve selejšega povem. Na zdravje!

Pavliha.

večen popotnik.

Oglas.

Kdor se hoče v nekoliko lekcijah naučiti temeljito natolecevati, krasti čast poštenih žen in deklet, kdor hoče v kratki dobi postati mojster v podlosti in »fini« pornografični stroki, ta naj se zaupno obrne do J. Grigorovića, na potovanju po Slovenskem. Natančnejši naslov pri »Slov. Narodu« v Ljubljani. Isti podjetnik prodaja tudi duhovitost na drobno in na debelo.

Imeniten prepír se je unel med »možem« — »Primorskim listom« in »ženo« — »Slovenko« o življenju turških žen in običajih v turških haremih. »Brivec« se sicer ne more spuščati v meritum tega vprašanja, ker mu je iz znanih vzrokov zabranjen pristop v hareme, vsekako pa mora izjaviti, da ga je sila frapiralo, kako dobro so podučeni uredniki »Primorskega Lista« o običajih turških haremov. Pa ne menda, da bi...

Dve lepi sličici iz hrvaškega Kitaja.

Vaški učitelj je v šoli. Med poukom pride Serežan občinski stražnik — surovež, — stopivši v šolo reče: »Učitelj, načelnik te vabi na tarok, manjka četrti; le pusti deca i bajdi! —

Učitelj: Jaz ne morem, recite gospodu načelniku naj me oprostí. — Pandur: dobro! —

Pvi dan meseca stopi učitelj pred načelnika po plačo. Načelnik: Tako, Vi ste torej proti vladi. — Za vas ni plačila. — In učitelj je stradal en mesec več! —

—

Posestnik ima mnogo živine, pa bi rad volil v »sabor« opozicijonalca. — To je prišlo na uho vladi. Nakrat pride v okraj živinozdravniška komisija. —

Zdravnik: Kako jez Vašo živino? »Živina je zdrava gospod veli kmet.

Zdravnik: Ako volíte opozicijonalca, ni vaša živina zdrava, treba da jo pogledamo, da se bolna potuče (vbije.) Kmet je obljubil, da ne bi še zdrave živine zgubil.

Satrapija.

o

Milan Obrenović v puščavi.

Jedino ufanje si mi bil ti moj Aleksander — in tvoja bogata ženitev — bogata žetev. Danes sem pa dobil vest: Draga Mašinka — in Aleksander Srbski; — zaročena. — In to revieo si moral vzeti, ki dobiva po očetu samih 65 frankov posmrtnine. — Ta naj bi bila srbska kraljica; še Natalija ki je bila milijonarka se ni mogla držati na prestolu. —

Draga, nikdar ne boš kraljica v moji kraljevini. Zepamni si Šaša!? —

Bil sem kralj — z ženo. —

Sem eksralj — brez žene.

Bil sem generalisimus — udovec

Hočem zopet na srbski stol

kakor prostolovec.

Pazin.

Ravnateljstvo se je balo povedati, katere narodnosti so bili otroci ki so obiskovali italjanski gimnaziji. Povedali so samo to: od 95 vpisanih je 60 obiskovalo hrvaški jezik. — Ni verjetno, da bi italjanska deca bila tako zavzeta za ta barbarski jezik.

Na uradu.

Višji uradnik: Kaj me vedno motite in kličete vsako minuto?

Nižji uradnik: Saj veste, da predno zapišem kakšno oslarijo, je bolje da dobim od vas potdilo.

Hladna krv.

V neki hiši nastane požar, vse je bežalo iz hiše, tudi neki uradnik teče v sami srajci na ulico. Tu ga vpraša znanec: Kako

da bežite tudi vi, ko ste bil vedno tako hladnokrven. —

— Je že res, ali pri takem ognju se tudi moja kri ugrije.

De te: Mama, kako je to, da imaš ti toliko lasi, a naš nono je ves goi.

Mati: Dragi moj, to je, ker ni znal v mladosti — hraniti za starost.

Skedenj.

Naš Fran moro je imenovan ministrom brez »portafoglia«. Kaliger je bil pri njemu ter mu je čestital, začel je tako-le: Jaz bi vam čestital, ko bi bil en osel — ali takemu....

Trst.

Kadar pijeta Anglež in Avstrijanec bratovščino, je gotovo da je dobi poznejše eden ali drugi po nosu. —

Kedo je modrejši, kinezar ali evropejec. Drugi je prvemu prodal palice, a zato danes kinezar evropejca po »guzici« — opleta.

Po seji požarne brambe.

Žena: Lump, zopet si pijan!

Mož: Molči, baba, jaz sem sedaj »pom-pier«!

Neverjetno.

Jon: Ali si slišal najnovejšo; poslušaj, pri nas so stesali tako ladijo, da v eni uri ne bi prišel od enega konca do drugega. —

Jan: Kaj je to, a pri nas so tesali brod in v tem, ko so na enem koncu eel popoldan streljali na [kitajce niso na drugem koncu nič o tem slišali. —

Koper.

Tukajšna mularija se silno jezi na slovenske in hrvatske poslance, ker zaradi njih ne dobé obljubljenega piva za »suha grla«. —

LETIGRAMI.

Sv. Jakob. Ves slovenski Jakob na nogah — governo na lesnem trgu v velikem strahu je pričakoval pri zaprtih oknih — kedaj prične punt. — Vojaška stotnija občudovala mirne Slovence. — Stražniki so bili vsi v skrbeh — ker niso imeli kaj delati — sprehajali so se med množico ter šteli Italijane, katerih ni bilo. — Mihalj Hrovatin je nosil slovensko zastavo, don Antonio Hrovatin je v pontifikalu nose moštranceo lahko premišljeval: zdaj so lahko Slovenci in Slovenks zadovoljni, ker sem jim priskrbel celo — vojaško godbo — kaj bi hoteli več. — No, zdaj bode celo tržaški škof prepričan, da so Slovenci mirni.

Ljubljana 25. Na katoliškem shodu bodo razpravljali največ o liberalnih načelih.

Gorica 26. Na katol. shodu bo držal don Gregorčič akademično razpravo: da li bi bilo mogoče posušiti liberalno morje, ako bi mu se odrezalo Sočo? — Med katoliškimi geologi vlada veliko zanimanje.

Gorica 27. Dr. Pavlica vpostavi na kat. shodu trditev: »da kdor čita verno Gorico pride ravno tako v nebesa, kakor oni, ki čita sv. pismo«.

Gorica 28. Zdravniki občudujejo Tumo in Gabrščeka radi njihovih seleznil živcev.

Ljubljana 26. Za škofove zavode je daroval Rotšild 5000 frankov. Da so bili klerikalei tako liberalni, da so franke sprejeli in liberalen Rotšild tako klerikalen, ne gre g. Tavčarju v glavo.

Ljubljana 27. Kranjski klerikalei naprave izlet v Gorico. Radovedni smo, kdo bo bolj kričal Gabršček ali dv. Pavlica.

Dunaj 26. Koerber je dobil 8 vagonov. kisle vode iz Rogateca, on se nada, da bo s to vodo lahko ukrotil Čehe.

Dunaj 27. V eni točki so Nemei in Čehi vender edini, namreč, da ne popusti nobedna od njih niti za las, ker vedò, da kdor od njih popusti, postane gotovo — plešast.

Dunaj 28. Jutri proglasi »Wiener Zeitung« nemški državni jezik formalno mrtvim jezikom na temelju § 14. Nemei so zadovoljni.

Dunaj 29. Vlada je prašala slov. poslanca, da li so uže pozabili na slov. univerzo v Ljubljani.

Rim. 29. Italjanskna vlada je naprosila avstrijsko vlado, da bi ozirom na bratovski odnošaj med obema državama carino na italjansko vino.

Pariz 28. Vojaška revija »Mars« pravi, da sta angleška in italjanska vojska najboljši

na svetu, ker so obe nedoseglive — v marših.

Petersburg 29. V interesu mirovne ideje je vlada ravnokar mobilizirala nekoliko regimentov kozakov, kateri pojdejo — ako bo to mirovna ideja zahtevala — v Kitaj.

Tolmin 30. Učitelji so stavili deželnemu odboru pereče vprašanje: »da li sprda tudi učiteljska mošnja med prazen prostor?«

Deželni odbor je teorično dokazal, da učiteljska mošnja ni prazen prostor, učitelji so pa dokazali praktično, da je. — Ker pa dandanes v Avstriji še nobeden ne ve, vredi li več teorija ali praksa, bo treba počakati, da se razreši ta problem.

Peking 28. Ravnokar je prišel glas, da je morda še kedo izmed Evropejcev živ.

Carigrad 29. Na Turškem uvedejo nove reforme; reformatorje pokličejo iz avstr. Primorja.

Capstadt 28. Buller se je spustil pri Springnitu v boj z Buri ter jih je sijajno premagal; Buri so ga pa obkolili, tako da sedaj ne more razviti svojega načrta.

Ljubljana 29. (Priv.) Kranjski liberalci pojdejo na božjo pot v Peking, da bo več mučenikov. »Narod« pravi, da bi pa hoteli dobiti samo onih 6009 mark, ki jih je razpisal nemški cesar.

Monza 29. 1900. Nocoj je Angelo Bressi rojen v Pratu ubil kralja Umberta ob 10 uri in 30 m. zvečer, ko se je vračal iz veselice telovadnega društva.

Tu ga imate zopet enega iz blažene Italije.

Tujec: Kakšni pa so ti morilci kraljev in cesaric? Mene je kar strah v Vaši deželi.

Bandit: Ali morda menite mene. Tu je pisano, da ga je angelj umoril.

Tujec: Angelj, angelj! Italija hrani lepe angelje — morilce.

Edinost.

Na Ogrskem so škojfe tako edini, da bode bodočo 2000 letnico praznovali vsak na svojo roko. — Oh, Primas — Primož kakšen si ti mož! —

Pri kavi so se ženske pogovarjale o tem in onem.

— Moj mož je največji iznajditelj tega veka. —

— Zares, kedo bi to mislil. Je li mogoče?

— Da bi ti videla, ko pride ob dveh ali treh v jutro, domu kaj se vsega ne umisli. —

Moderni „raubriterji“.

Na Češkem in Moravskem so sklenili moderni raubriterji povišati ceno na premog, — ker so jim 11—15% prenizki. Naša korajžna vlada, pa boječa se stopiti tem Židom na kurja očesa — pojde rajši po oglje v Ameriko — za državne železnice na Češkem. —

Listnica uredništva.

Resnične dogodbe, nam so vedno dobro. Gotp. J. Prijeli, pošljemo vam list, Vi pa nas o prilike priskrbite z enakim gradivom sveda „faktičnih stvari.“

ZALOGA POHIŠTVA**Rafaela Italia**

TRST - Via Malcanton št 1 - TSRT
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnic in peresnic, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni **portlandski cement in hidravlično apno** (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri **Marinu Lukša na Proseku.**

☞ **Cene ugodne.** ☞

Bruni nova tobakarne ulica S. Martiri št. 12, prodaja znanke, koleke in pisarsko pripravo; dobi se tudi list „BRIVEC“.

Slovenska šivilja

priporoča se cenj. slovenskem gospicam. ☞ **Točna postrežba, nizke cene.** ☞

Ulica Commerciale 12 II. nad.

K r č m a

Trst ulica S. Marco št. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivaj; se tudi vedno mrzla jedila. Udani

Ant. Babič.

MEHANIČNA DELAVNICA
TRST, - Via S. Lazzaro št. 6. - TRST
(nasproti hiše Salem)

Antona Škerl

skladište originalnih šivalnih strojev „Adrija“ iz Budimpešte in velocipedov najiminennejših tvornic v državi in inozemstvu.

Šivalni stroji se zagotovijo za pet let, a velocipedi za eno leto.

Zavijajo se poprave velocipedov, tiskalnih strojev, motorjev na par in na gor. l. ž.

DELAVNICA ZA LESKETEČE NIKELIRANJE

Skladišče vsch podrobnostij za velocipede in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.

Razprodaje, zamenjuje, izposojuje velocipede.

Vsakovrstni popravki ali naročbe izvršujejo se točno in hitro po niski ceni.

I. VIČIČ, krojač
v Trstu
ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev udani

I. Vičič, krojač.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — «Niem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250000** z alož. kapitala.Asikuracije **so znašale:**

Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**

1, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 459.000 gld.**

POZOR!

Trst — ulica Giulia št. 25. — Trst.

Kdor želi biti dobro in točno postrežen z svežim in vsakovrstnim kolonijalnim blagom kakor: kavo, rižem, oljem, testenino, moko, milom, sirom ter raznovrstna fina vina v buteljkah ter sploh z vsemi jestvinami naj se obrne do podpisane. — Pošilja tudi na deželo proti poštnemu povzetju. V mestu dobe na željo prosto na dom. Nadejaje se obilo obiska beleži udani

*Vekoslav Plesničar.***Zaloga in tovarna**☞ **pohištva vsake vrste**

— od —

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijab, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunao.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v p sloplju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, iz suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☚

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si boji družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča
udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

☛ Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista. ☚

Lastnik in urednik: **Miloš Kamušič,**

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonialno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z železjem
Konjedic & Zajec
v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljša štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, čevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohlštva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cimente in kmetijske stroje.

☛ Vse po najnižjih cenah. ☚

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne ulege in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjžice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663,76
"	1893 "	38.245,13
"	1894 "	49.741,66
"	1895 "	38.644,52
"	1896 "	125.448,27
"	1897 "	164.907,79
"	1898 "	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalec, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moka — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☚

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perharc,
lastnik.

Odlikovani fotografski atelier

A. JERKIČ

Gospiska ulica št. 7: - GORICA - Gospiska ulica št. 7.

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“.

☛ Novi, velikomestno urejeni atelier ☚

odgovarja vsem modernim zahtevam v tej stroki.

P. n. gg. državni uradniki in njihovi družinski člani dobe pri obstoječih cenah 15 % rabat.

Brivec obiskal je nedavno Jerkičev fotografski atelier, v Gorici, kateri razpolaga z najprimernejšimi prostori, kar je glavno in najmodernejšim pripravami za svojo obrt. Fotografije so tako naravno in fino prenešene, da se jih ne moreš nagledati. Ponosni smemo biti, da imamo v nas tako finega fotografa-umetnika. Slovenske družine naj nikar ne zamude obiskati Jerkiča. Njegove fotografije so najlepši spomin v slovenski hiši.

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu